

ind derpaa. Jeg vil derfor kun bede om, at man vil underkaste Lovforslaget den strengeste Prøvelse, og at man, naar man seer, at det er fremkommet fra en stor Klasse i Samfundet, for hvem paa ingen Maade Samfundets Interesser kunne antages at være ligegyldige; men som tværtimod føler ligesaa varmt for dem som nogen anden Klasse i Samfundet, da vil tage imod det med Velvilje; netop af Hensyn til dem, fra hvem det er kommet; man underkaste det, som sagt, den strengeste Prøvelse, men naar man ikke, selv med den fineste Lugt, kan opdage Noget deri, der i og for sig er skadeligt eller urigtigt, gaar man ind derpaa. Der er flere Gange under denne Forhandling paabe- raabt Naturens evige og store Love, og at det ikke kan nytte at gribe ind i dem, da de dog, hvad man end gjør, vedblivende virke; men det er jo netop Siemedet med denne Lov, at man vil søge, om jeg saa maa sige, at virke til, at disse evige Naturlove ikke forstyrres derved; at Mennesket i enkelte Retninger griber ind. I Skabningens Række er jo det ene Led bestemt til at fylde og supplere det andet; det er jo netop Naturens store Grundfætning, og derfor er man efter de saavel her som andetsteds gjorte Erfaringer kommen til den Overbeviisning, at man ved at kaste sig over enkelte Led af denne store Skabningens Række og ødelægge dem bringer Forstyrrelse i Naturens Orden. Det er netop for at raade Bod herpaa, at Lovforslaget er kommet frem.

J. M. Hansen: Jagtloven af 1851 bragte en saadan Frihed med Hensyn til Brugen af Skjydevaaben, at en stor Deel af Landets større Eiendomsbesiddere senere ofte har ttrret, at ved denne Lov var al Jagt for Fremtiden ødelagt i Danmark. Nu have vi her et Lovforslag, som er sat i Bevægelse af denne Deel af Befolkningen, begrundet paa den Paastand, at Erfaringen har viist, at visse Dyr ere saa skadelige for Landbruget, at man nødvendigvis maa frede om de i Lovforslaget nævnte Dyr, for at de kunne udrydde disse skadelige Dyr, navnlig Oldenborrelarver. Vi hørte jo i forrige Session et aret Medlem her i Tinget (Fonnesbeck), da der var Tale om Oldenborrelarver, ttrre, at Ingen endnu havde dristet sig

til at sige den egentlige Grund til, at disse Oldenborrelarver toge Overhaand, men siges skulde det, at det var Jagtloven af 1851, som var Skyld deri. Nu siger jeg, dersom det virkelig havde viist sig, at Udryddelsen, Forsølgelsen af de i Lovforslaget nævnte Dyr var saa skadelig for Landbruget, maatte alle Landbrugere i Danmark have gjort denne Erfaring, men dersom det store Fleertal af dem, som ansaa Lovén af 1851 for at være et Gode, ikke have kunnet finde, at der har været Grund til denne Lov, medens de Landbrugere, som have lidt ved Loven af 1851, sige, at det for Landbrugets Skyld er nødvendigt, at man faaer den, er det et Beviis paa, at det ikke er for Landbrugets Skyld; thi ellers maatte de fleste Landbrugere, hvad enten de ere større eller mindre Eiendomsbesiddere, være enige om, at det var ønskeligt at faae en saadan Lov. Da nu dette ikke er Tilfældet, saa troer jeg, at jeg har været i min gode Ret ved at sige, at det er paa Grund af den Omstændighed, at jeg har modtaget Loven med en vis Mistanke. Jeg har været saa aabenhjertig at sige det, men det er aldeles ikke noget Nyt hos mig, jeg er altid aabenhjertig; jeg siger altid ligefrem, hvad jeg mener, og det er vistnok ikke idag den første Gang, at den ærebe Minister har hørt, at jeg var aabenhjertig. Derpaa er altsaa min Grund til Mistanken støttet, som jeg troer skal staa urokket, og den har jo ogsaa faaet sin Bekræftelse her idag derved, at flere Landbrugere have udtalt sig ganske i samme Retning som jeg. Den ærebe Minister meente, at naar det blev indsat i Loven, som den ærebe Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) omtalte, at visse Dyr ogsaa kunde fanges og dræbes paa Marken, kunde man ligesaa godt sige alt Andet til; men det forekommer mig, at den ærebe Minister ikke har lagt Mærke til, at der udtrykkelig staaer: „uden Brug af Skjydevaaben.“

Hvad endelig § 2 angaaer, har den ærebe Minister udtalt, at han meente, at denne Paragraph var meget hensigtsmæssig og god meente han ikke det, vilde han vel heller ikke have bragt den i Forslag — men han har ikke sagt Noget om, at efter den kan en Godseier